

בע"א (נתניה) 62034-03-25 - דיזין רהיטי מעצבים בע"מ נ' עיריית נתניה

בע"א (נתניה) 62034-03-25 - דיזין רהיטי מעצבים בע"מ נ' עיריית נתניה
בע"א (נתניה) 62034-03-25
דיזין רהיטי מעצבים בע"מ

נגד

עיריית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה
[03.05.2025]

כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין
החלטה

בפני בקשת המבקשת להארכת מועד להישפט, בגין דוחות מספר 11150281; 11150489; 111240884; 11431988; 11432085, שנתנו בגין עבירות לפי חוק עזר לנתניה (שמירת הסדר והניקיון), תשמ"ג-1982. עסקינן בדוחות משנת 2022, שנתנו בשעות הלילה המאוחרות, המייחסים למבקשת השלכת פסולת (קרטונים ופסולת ביתית) במקום האסור להשלכת פסולת לפי חוק.

אציין כבר עתה, כי לאחר הגשת הבקשה ובחינת טענות המבקשת על ידי המשיבה, הוחלט על ידי המשיבה לבטל דוחות מספר 11431988, 11432085 - ומשכך, בהחלטתי זו אתייחס לטענות הצדדים הרלוונטיות ליתר הדוחות בלבד (11150281; 11150489; 111240884-) (להלן: הדו"חות ו/או הקנסות). בתמצית, טוענת המבקשת כי לא קיבלה לידיה את הדוחות וכי נודע לה לראשונה על קיומם, רק ביום 29.07.24 עת קיבלה התראה בטרם נקיטת הליכים משפטיים. לאחר מכן, הגישה בקשה לביטול הדוחות, אשר נדחתה בסופו של יום על ידי המשיבה.

באשר לגופן של הקנסות, טענה המבקשת כי הפסולת נשוא הדוחות, עמדה בצורה מסודרת בשטח פרטי המשוך לחנות המבקשת, שטח עליו משלמת ארנונה, ולטענתה רשאית היא לעשות בו כרצונה. בהקשר זה וחילופין, טענה כי לא הכירה את סעיף החוק בגינו נתנו הדוחות וסברה בתום לב כי מותר לה להניח אריזות וסחורה שלה בשטחה הפרטי.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מהטעמים שפורטו בתגובתה, תוך שטענה כי המבקשת אינה עומדת בתנאי החוק לאישור בקשה להישפט באיחור.

באשר להמצאת הדוחות, השיבה כי הדוחות נשלחו לכתובת המבקשת המופיעה ברשם החברות, וכי טענת המבקשת באשר להצבת הפסולת במקום פרטי, אינה רלוונטית שכן בהתאם להוראות החוק האיסור חל גם על מקום פרטי, וכי מטרת החוק בין היתר הינה ההשפעה על המרחב הציבורי.

בתשובה לתגובה, השיבה המבקשת כי עומדת על בקשה להישפט, כי כתובתה עודכנה במדויק ברשם החברות, כתובת הכוללת מספר דירה, ושבה על טענותיה שפורטו בבקשה.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, מצאתי להיעתר לבקשה ולהלן נימוקיי.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ ו/או החוק), העוסק בבקשה להישפט באיחור, קובע כך:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על עבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו..." [כל ההדגשות במסמך זה אינן במקור, א.כ.ר].

על פי הסעיף בבקשה להארכת מועד להישפט, תבחן בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, או מנימוקים מיוחדים.

סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן(א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה". בנוסף, נקבע בפסיקה כי המבחנים העומדים בפני בית המשפט לצורך בחינת בקשת הארכת מועד להישפט, זהים לאלו העומדים לצורך בחינת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות, בקשה המוגשת מכוח סעיף 130(ח) לחוק (מפנה בעניין זה לע"פ 4448/09 קמר יעקב נ' מדינת ישראל וכן לע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל (להלן: עניין איטליא)).

על פי מבחנים אלו, יש לבחון האם הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת (בעניינו, לאי הגשת בקשה להישפט במועד), או האם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

מכל המקובץ לעיל, עולה כי בית המשפט ייעתר לבקשה להארכת מועד להישפט בקיומו של אחד מהתנאים הבאים: א. קיימת סיבה מוצדקת לאי הגשת הבקשה במועד, או מקום שהוכח כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט, נבע מסיבות שאינן תלויות במבקש.

ב. דחיית הבקשה להישפט עלולה לגרום לעיוות דין.

בחינת התנאי הראשון - סיבה מוצדקת לאי הגשת הבקשה במועד:

טוענת המבקשת, כי לא קיבלה לידה את הדוחות וכי נודע לה על קיומם רק ביום 29.07.24 עת קיבלה לידה התראה בטרם נקיסת הליכים משפטיים.

מעיון משלוחים ובאישור מסירה שצורפו לתגובת המשיבה עולה כי באשר לדוחות 11150281, 11150489, הרי שאלו נשלחו לכתובת המבקשת 'דרך הפארק 25 בנתניה - מיקוד 4256538' וחזרו מהדואר מהסיבה כי "המען בלתי מספיק", וכי באשר לדוח 11240884 חזר הדואר מהסיבה כי 'העתיק מקום מגורים למען לא ידוע'.

מעיון בתשובת המבקשת, עולה כי המבקשת צירפה טופס אישור לרישום חברה שהוגש לרשם החברות (אישור חתום ע"י רשות התאגידים), ממנו עולה כי בכתובת המבקשת עודכן מספר דירה, כך שהכתובת המלאה הינה - דרך הפארק 25, דירה 6 בנתניה, מיקוד 4256538.

אכן המשיבה שלחה את הדוחות לכתובת המבקשת ברח' דרך הפארק 25 בנתניה, אלא שעיון באישור המסירה עולה כי לא צוין מספר דירה, ויש להניח אף, זו הסיבה בגינה חזר דבר הדואר בצוין 'מען לא מספיק'.

משכך, ומשקיים ספק באשר למסירה למבקשת, ומשעולה כי הדוחות אינם נשלחו לכתובת המלאה של המבקשת - הרי שהדבר מהווה סיבה מוצדקת לאי הגשת הבקשה להישפט במועד.

לכל זאת אוסיף, כי ביחס לדוחות האחרים אשר בוטלו (שמספרם - 11431988; 11432085), הגישה המבקשת בקשה לביטול, מספר ימים בודדים לאחר שאלו התקבלו בידה. קרי, הדעת מניחה כי אילו אכן הייתה המבקשת מקבלת את הדוחות נשוא הבקשה לידה, הרי שהייתה פועלת באופן זהה, בהגשת בקשה לביטול, כפי שעשתה אף לגבי הדוחות הקודמים.

למעלה מן הצורך, ועל אף שמצאתי כי מתקיים בעניינו התנאי הראשון כמפורט לעיל, ודי בהתקיימותו כדי לאשר בבקשה להישפט באיחור, מצאתי להידרש אף לבחינת התנאי השני.

בחינת התנאי השני - חשש לעיוות דין באם תדחה הבקשה:

מבלי לקבוע כל מסמרות, למבקשת טענות לגופם של הדוחות אשר ראוי שיתבררו במסגרת דיון בבית המשפט. לאור האמור, מצאתי להיעתר לבקשה, ולאשר למבקשת להישפט באיחור.

המשיבה תגיש בתוך 14 ימים כתבי אישום בגין דוחות 11150281; 11150489; 111240884, אשר ייקבעו לדיון בפני המותב שיידון בתיקים.
לידיעת הצדדים.
ניתנה היום, ה' אייר תשפ"ה, 03 מאי 2025, בהעדר הצדדים.